

### **Ur mina memoarer 3.**

#### **DEN SISTA ÖVERDOSEN**

Jag visste att jag var fast. Jag hade tagit fler piller än jag borde alldeles för många gånger och jag fick ett otroligt sug efter att fortsätta om jag inte gjorde det. Jag ville bli hög. Och jag fick den effekten. Skillnaden den här gången var bara att jag nog hade överdrivit. En hel del. För jag minns att en föredetta vän till mig kom till lägenheten och strax därefter hade jag däckat. Jag har minnesluckor på flera timmar och minns bara fragment från hela händelsen av överdosen. Denna vän har dock berättat att han ringde ambulans och att jag fick dricka kol. Det fanns bevis för detta på min säng när jag kom hem, samt mina läppar var helt svarta efter att jag vaknat till flera timmar senare. Det berättades att ambulansen kördes i ilfart till akuten varav ingen vet vad som hände där. Efter ett tag vaknade jag upp och kände mig lite groggy, iklädd sjukhuskläder.

Han som ringt ambulans samt min pappa dök upp. Därefter min mamma och hennes man. Jag ska enligt familjen ha varit väldigt arg på läkarna men jag har inget riktigt minne av hur jag kände mig. Nästa fragment utspelar sig i en läkares kontor där han skäller ut mig för mitt självskadebeteende. Det minns jag i alla fall tydligt, och det är ett eget minne eftersom ingen annan av mina anhöriga var närvarande då.

Läkaren ville undersöka min kropp, trots att en grundlig både klinisk och medicinsk bedömning utav hela min kropp redan gjorts när jag var medvetslös enligt mina anhöriga samt ambulanspersonal. Jag var fortfarande hög så jag ifrågasatte inte så mycket. Minns den här episoden relativt tydligt, dock. Och det kan bero på att han fokuserade mer på mina bröst än mina armar och ben, alltså där jag skadat mig själv. Faktum var att bröstet var det enda ställe på min kropp som han undersökte... Då var jag för påtänd, men nu i efterhand känns detta mycket olustigt och märkligt.

Jag blev inlagd på psyk över natten med konstant vak. Inte ens på toaletten var jag ifred. Dagen efter var jag hyfsat klar i skallen och hade ett snack med läkaren. Inte samma läkare som dagen innan klämt på mina bröst utan en giltig och godtagbar anledning (när jag dessutom var i en beroendesituation samt påtänd) dock, utan en annan läkare. Den läkaren jag nu träffat sa att jag fått i mig så pass stor mängd sömntabletter att jag verkligen hade tur som överlevde. Jag hade nämligen fått i mig sömntabletter för flera veckor och såg nästan överbaskad ut att jag överlevt.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tricia Johansson med Poeter.se id #23826 innehar upphovsrätten